

Recomandările Patriarhului pentru noii duhovnici: înțelepciune, rugăciune și răbdare

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a oferit miercuri un set de recomandări pentru noii duhovnici din Arhiepiscopia Bucureștilor.

„Trebuie înțelepciune din Scripturi și din experiența sfinților, rugăciune și răbdare cu speranță, deoarece unii dintre credincioși doresc să se schimbe, dar nu pot imediat”.

„Sfântul Ioan Scărarul spune că unii penitenți se lasă mai ușor eliberați de patimi, alții mai greu, iar alții doar către sfârșitul vieții”, a subliniat Preafericirea Sa.

Cei unsprezece preoți care au promovat anterior examenul de duhovnicie au fost hirotesiiți în duhovnic de Patriarhul României în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală.

Rolul duhovnicului

În cuvântul său, Patriarhul a prezentat rolul duhovnicului în viața credincioșilor și a spus că acesta trebuie să păstreze echilibrul și să evite extremele.

„În primele veacuri ale creștinismului, preotul era mai mult un dezlegător de păcate. Cu timpul însă s-a constatat că nu e suficient să fie un judecător care oprește sau amână împărtășirea sau dezleagă pe cel ce se pocăiește pentru a se împărtăși. Ci este nevoie să fie și un îndrumător duhovnicesc sau un doctor al sufletelor. De aceea, Canonul 102 de la Sinodul 692 Trulan spune că duhovnicul trebuie să fie ca un medic care vindecă pe cel bolnav folosind medicamente amare, când medicamente dulci”.

„Trebuie să știe și să facă pogorământ, să fie și exigent, ținând seama de vârstă, caracterul și temperamentul celor care se spovedesc, fiindcă nu totdeauna vârsta biologică are corespondent și o vârstă duhovnicească. Sunt oameni cu o vârstă biologică mai înaintată, dar nu au suficientă înțelepciune duhovnicească”.

„În general, se cere ca duhovnicul să fie un om de echilibru, să evite extremele: să nu fie nici prea sever, dar nici prea îngăduitor. Scopul este unul singur: îndreptarea credincioșilor. Biruința este mare atunci când omul părăsește păcatul”.

”Regretul nu este suficient

S-a constatat că și Părinții care au dat la început canoane mai aspre, ca Sfântul Vasile cel Mare, precizează că aplicarea acestora se face și potrivit intensității pocăinței fiecărui penitent, a explicat Părintele Patriarh.

„Pe lângă oprirea de la împărtășanie pentru o vreme a celor care au păcătuit mai grav, unii părinți le-au cerut penitenților să facă și metanii, semne ale pocăinței, iar mai târziu s-a cerut ca pocăința să fie completată cu filantropia. Deja, în Noul Testament, Sfântul Apostol Iacov spune că milostenia acoperă o mulțime de păcate. De pildă, dacă cineva a fost neglijent, trebuie să fie mai atent, cei care s-au făcut vinovați de abort trebuie să ajute la creșterea copiilor celor care au copii mulți”.

„Cu alte cuvinte, trebuie îndreptate lucrurile prin fapte. Regretul nu este suficient, ci trebuie arătate și fapte ale milei creștine. Dacă cineva a furat pentru că a fost

Iacom, atunci trebuie învățat să fie darnic și milostiv. Celui care este zgârcit trebuie să i se dea canon să fie mai generos, mai milostiv, celui care este mânios trebuie să i se dea canon să fie mai pașnic, să postească și să se smerească”.

Roadele

Patriarhul Daniel oferă alte repere tinerilor duhovnici și vorbește despre roadele misiunii de duhovnic.

„Duhovnicul trebuie să-și pună mai întâi nădejdea în Dumnezeu, nu atât de mult în propria sa inteligență, cultură sau faimă. Trebuie să-i pomenească în rugăciune pe toți cei care se spovedesc la el și să le ceară și lor să se roage pentru el”.

„Aici este vorba de harul lui Dumnezeu care lucrează în comuniune și adesea se constată că rezultatul nu este imediat. Roadele unei bune duhovnicii se văd în timp, după o vreme mai îndelungată”, a spus Patriarhul.

— Foto credit: Ziarul Lumina – Mihnea Păduraru / basilica.ro